

Herefter tildeles alle ansøgere om tildeling af mælkekvote ved etablering, det vil sige såvel økologer som konventionelle producenter, gratis mængder fra den nationale reserve. Der kan maksimalt tildeles op til 50 pct. af den ansøgte mælkekvote gratis. Det vil sige, at såfremt der er tilstrækkelige gratis mængder til rådighed, kan en økologisk mælkeproducent tildeles op til 75 pct. af den ansøgte kvote gratis og en konventionel producent op til 50 pct.

Ovennævnte tildeling forudsætter, at ansøgerne opfylder betingelserne for tildeling af mælkekvote ved etablering. De nærmere regler og krav til ansøgerne om tildeling af mælkekvote ved etablering fremgår af §§ 13-20, herunder bl.a., at ansøger skal være mellem 24 og 55 år, og at der prioriteres efter alder, således at yngre foretrækkes frem for ældre. Disse regler er ikke ændret til fordel for økologerne.

Siden 1997 har ca. 10 økologer søgt om tildeling af mælkekvote ved etablering af mælkeproduktion på en bedrift uden mælkekvote, svarende til ca. 3,5 mio. kg mælkekvote. I samme tidsrum har ca. 450 konventionelle såvel som økologiske mælkeproducenter søgt om tildeling af mælkekvote ved etablering af mælkeproduktion på en bedrift med kvote, svarende til ca. 53 mio. kg mælkekvote. Antallet af økologer i denne gruppe kendes ikke, idet der alene sker en samlet opgørelse af antallet af ansøgere i denne gruppe, men ca. 9 pct. af den indvejede mælk i Danmark er økologisk produceret:

Til sammenligning kan det oplyses, at der siden december 1997 er omsat ca. 1.000 mio. kg mælkekvote på kvotebørsen. De tildelte mængder til nyetablerende økologiske mælkeproducenter er således begrænsede i forhold til de omsatte mængder.

På den baggrund forventes de ændrede regler i mælkekvotebekendtgørelsen ikke at forrykke markedsbalancen mellem konventionel og økologisk produceret mælk.

Problemet med afsætning af den økologiske mælk skal efter min opfattelse findes i forarbejdningsleddet, og ikke på producentsiden. I visse dele af mejerisektoren har tankegangen været for konservativ, hvorved der ikke er brugt tilstrækkelige ressourcer på forarbejdning, forædling og afsætning af økologiske produkter. Dette har resulteret i den lave udnyttelsesprocent for økologisk produceret mælk.

Ændringen af mælkekvotebekendtgørelsen skulle gerne medvirke til, at flere landmænd, der overvejer at etablere en økologisk mælke-

produktion, vælger denne produktionsform og dermed bidrager til et bedre miljø.

### Spm. nr. S 3162

Til fødevareministeren (3/7 01) af:

**Christian Mejdahl (V):**

»Hvordan vil ministeren forsvare, at mælkeproducenter, som kommer under mistanke for mund- og klovsyge, ikke får erstatning for den mælk, som, for at forebygge spredning af mund- og klovsyge, ikke må afhentes af mejeriet, og som derfor må hældes i gylletanken, og vil ministeren ændre sin praksis?«

### Begrundelse

Flere mælkeproducenter, enkeltvis eller i et foderselskab, har været afspærret i kortere eller længere tid på grund af mistanke om mund- og klovsyge indtil mistanken kunne udelukkes. Det har for nogen medført store udgifter, som den enkelte producent ikke har haft mulighed for at undgå.

### Svar (9/7 01)

**Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):**

Reglen i § 36 i lov nr. 351 af 2. juni 1999 om sygdomme og infektioner hos dyr giver kun mulighed for at yde erstatning til ejeren af en besætning, der er påbudt nedslået på grund af mund- og klovsyge.

Det er således ikke muligt at yde erstatning til den besætningssejer, hvis besætning er under mistanke for at have mund- og klovsyge.

Det er heller ikke muligt at yde erstatning til de besætningssejere eller andre, der måtte blive berørt af de restriktioner, der af sikkerhedsmæssige grunde pålægges inden for de zoner, der oprettes omkring en ejendom, der er ramt af mund- og klovsyge.

Disse tab er en driftsrisiko, som den enkelte selv må bære.

Jeg kan iøvrigt oplyse, at tabene heller ikke var omfattet af den tidligere lovgivning på området.

En ubetinget fuld erstatningspligt for staten ville kunne indebære store økonomiske konse-